

Balthasar Neumann Chor
& Orchester &
Hengelbrock
—*Missa solemnis* de
Beethoven

Palau 100

Dilluns, 10 de març de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Amb la col·laboració de:

**ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Regula Mühlemann, soprano

Eva Zaïcik, mezzosoprano

Julian Prégardien, tenor

Gabriel Rollinson, baix

Balthasar Neumann Chor & Orchester

Thomas Hengelbrock, director

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Missa solemnis en re major, op. 123

Kyrie

Gloria

Credo

Sanctus

Agnus Dei

Aquest concert té una durada de 80 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #músicauniversal #gransfigures

En aquesta obra els protagonistes són els arbres

Fundació Repsol impulsa el projecte de reforestació **Motor Verde**, una iniciativa per a recuperar la biodiversitat en terrenys incendiats de la península Ibèrica, fomentant l'ocupació i el creixement econòmic a les zones rurals.

Escaneja i
participa!

Poema

Semper festina tarde

Tot reconeix
el ritual dels llavis fonedissos,
com el prec que sobrevola
les balances del temps,
imposant-se com s'imposen
les traces que perduren.

I després?

No hi ha després
si el doll de l'eufòria
és un acord que ens obre
la música anhelada.

Som la pura violència
de cada pas furtiu,
la fulla voladissa
a les mans d'un ancià,
el pes del cos cansat
al cadiral del pare.

Però, fet i fet,
per què volem
concloure el traç
que resta inalterable?

Memòria és ventre, cendra,
ombra que s'allarga.
Apressem-nos, doncs,
a poc a poc.

Allò que no s'acaba
dura eternament.

Lluís Calvo

Del llibre *Ancestral*.

Vic: Cafè Central i Eumo Editorial, 2019.

Avançament de temporada
2025–2026

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

21.10.25
musicAeterna
& Currentzis

27.10.25
Fujita, Royal Philharmonic
Orchestra & Petrenko
—*Simfonia núm. 2* de Sibelius

06.11.25
Orquestra Filharmònica
de Tòquio & Chung
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

21.11.25
Orquestra Simfònica de la Ràdio
de Baviera & Rattle
—*Simfonia núm. 7* de Bruckner

21.01.26
Orquestra Simfònica de l'SWR
de Stuttgart & Roth
—*Daphnis et Chloé* de Ravel

17.02.26
London Symphony Orchestra
& Nosedá
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

18.02.26
West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta
—Schubert i Beethoven

11.03.26
Balthasar Neumann Chor
& Orchester & Sow
—Palestrina, Donati i Bruckner

18.03.26
Soltani, Orquestra Simfònica d'Islàndia
& Ollikainen
—*L'ocell de foc* de Stravinsky

29.04.26
Jansen & Camerata Salzburg
—*Les quatre estacions* de Vivaldi

19.05.26
Staatskapelle Dresden & Gatti
—*Requiem* de Verdi

27.05.26
Budapest Festival Orchestra & Fischer
— Escena final de *La valquíria*
de Wagner

Abonaments ja disponibles a partir de 250 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 19 de maig
i entrades individuals a partir del 26 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Comentari

El Beethoven més transcendent

El 1991 el teòleg catòlic Hans Küng va pronunciar dues conferències a l'entorn de Mozart i de la *Missa de la coronació* que van ser aplegades en un volum que, traduït al català, es podria titular *Petjades de la transcendència*. Un títol que escau plenament a l'obra que ens ocupa, hereva de la tradició de la missa clàssica (Haydn, Mozart), però que va una passa enllà. O més de dues. Perquè la *Missa solemnis* de Beethoven és una obra d'una singularitat unívoca, tan personal que es fa molt difícil integrar-la en la tradició simfonicocoral que arrenca amb els oratoris de Händel, la *Missa en Si menor* i les *Passions* i oratoris de Bach i que continua amb les obres sacres de Mozart (per exemple la *Missa en Do menor* o el *Requiem*) o els oratoris haydnians.

Amb la *Missa solemnis*, Beethoven deixa petjada en la recerca del transcendent manllevant les paraules del teòleg suís esmentat. Però ho fa desafiant les convencions de l'ordinari de la missa catòlica en matèria musical per endinsar-se en la voluntat d'encarar-se a Déu, cara a cara, amb humilitat però sense por.

Beethoven sembla haver-se fet seves, a l'hora d'escriure una obra com la que ens ocupa (o com la *Novena Simfonia*), les teories de Kant sobre el geni, conceptualitzades a la *Crítica del judici*: el talent del músic de Bonn semblava innat, tot i la lluita ciclòpia (com les escultures de Miquel Àngel) per fer emergir l'esperit original de la matèria primigènia sonora, cosa que ens apropiaria en aquest cas no tant a Kant sinó a l'estètica de Hegel.

Però tornem al geni: Beethoven sempre produeix a partir de l'originalitat, del subjectivisme del jo, de la personalitat pròpia. I ho fa a la recerca d'una bellesa igualment subjectiva, inherent (immanent) al jo-artista. Per això mateix, la *Missa solemnis* s'allunya de la convenció, de la previsibilitat. Fins i tot en el terreny del tractament vocal, que acaba resultant de grans dificultats, especialment per als coristes. I també, és clar, en el terreny de la planificació orquestral, cosa que converteix la partitura en una de les obres més difícils de dirigir del primer Romanticisme: Riccardo Muti, que ha definit la *Missa* beethoveniana com a “Capella Sixtina” de la música, no es va “atrevir” a dirigir-la fins al 2021. Això passava en el context del Festival de Salzburg, amb els efectius de la Filharmònica de Viena (orquestra i cor de la Staatsoper). Té el seu mèrit, si recordem que Muti va esmerçar cinquanta anys de la seva vida (des del 1970, quan va adquirir la partitura) a estudiar a fons la monumental pàgina beethoveniana. Malgrat l'èxit obtingut, el mestre napolità seguia declarant que era conscient de la impossibilitat d'assolir completament “*el cim d'aquesta muntanya, ja que és massa alta. Però puc intentar apropar-m'hi una mica*”. No és per menys.

Beethoven havia destinat la partitura a l'arxiduc Rudolf (fill de Leopold II i antic deixeble del compositor) quan va ser nomenat arquebisbe i cardenal d'Olomouc, tot i que finalment no es va utilitzar per a aquella consagració, perquè entre altres motius encara no estava acabada. De fet, ben aviat es va veure que la forma de la missa depassava els límits d'una obra destinada originàriament a la litúrgia catòlica: la grandesa i l'excés en la disposició, la forma i l'estructura fan de la *Missa solemnis* una obra inviable per a un acte eclesial, de la mateixa manera que passaria dècades més tard amb el *Requiem* de Verdi. No són obres litúrgiques, perquè no ens aboquen al misteri: són misteri (no pas misterioses) en si mateixes, però no al servei de l'acte litúrgic, sinó que van més enllà, per endinsar-se en les preguntes (de vegades sense respostes en funció de les creences o descreences de cadascú) abocades al transcendent.

La prova que la *Missa solemnis* no funciona com a peça litúrgica és que Beethoven va oferir-ne fragments diversos (el “Kyrie”, el “Gloria” i el “Credo”) en un concert a Viena celebrat el 1824 al Kärntnertortheater, el mateix dia que es presentava per primera vegada al públic la novena i darrera *Simfonia* del seu catàleg. El que en aquesta darrera obra és un clam per la fraternitat humana, en la *Missa* és una petició a Déu per aquella fraternitat.

Tanmateix, i malgrat els trets personalíssims de la *Missa*, Beethoven la va voler concebre com a herència directa d'aquell passat simfonicocoral abans al·ludit. El seu amic i biògraf Anton Schindler va testificar l'estudi aprofundit que el compositor realitzava a la biblioteca de l'arquebisbe de Viena, especialment de les obres de Bach i de Händel.

La voluntat última de Beethoven es movia indubtablement per la religiositat: el músic de Bonn era un home de fe, si bé no adscrit a una confessió concreta malgrat la seva formació i confessió catòliques. Deista, qui sap si francmaçó..., l'autor de la *Missa solemnis* responia segons la biografia d'Emil Ludwig a una visió ni catòlica, ni evangèlica ni tan sols ritual (practicant), sinó a la d'un ésser humà profundament religiós, que situava Déu per sobre de totes les coses, i per a qui volia sacrificar-se com a home i com a artista. Ho explica molt bé Jan Swafford en el seu impagable i monumental estudi sobre Beethoven: *“Es tracta d'una obra sobre la fe. Però al capdavall, la Missa solemnis representa la fe de Beethoven com a individu intentant posar-se en contacte amb Déu, no pas una afirmació de credos i dogmes”*.

El sacrifici abans esmentat era el resultat de la lluita titànica a l'hora de trobar les millors fórmules per apropar-se a la traducció musical d'aquell sentiment religiós: aïllat en la seva sordesa, Beethoven cantava, udolava i donava cops a terra mentre treballava en la fuga del “Christe eleison”, segons el que narra Schindler.

El compositor genera així una obra de contrastos, entre la submissió a la divinitat i la mirada cara a cara a Déu i amb afirmacions de gran contundència, com ara l'accent sobre l'“*et*” de l'“*et resurrexit*” inclòs al “Credo”, o el vehement “Agnus Dei”. Però també amb la ductilitat del sinuós “Sanctus”. Una obra mestra sense pal·liatius.

Jaume Radigales, professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

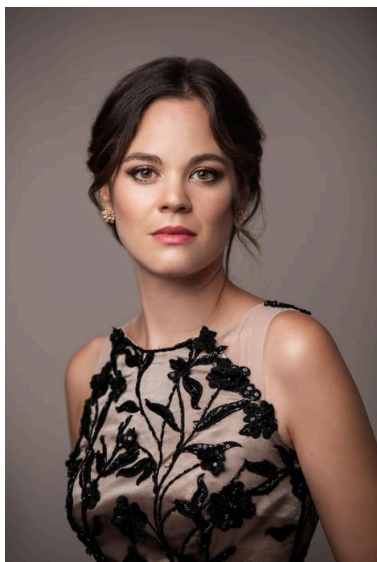
Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Biografies

Regula Mühlemann, soprano

© Shirley Suarez

En pocs anys la soprano suïssa s'ha consolidat com una de les principals de la seva generació. Tant en òpera com en concert és aclamada pel públic i la crítica gràcies al seu timbre excepcionalment bonic acompanyat d'interpretacions plenes de sensibilitat. Ha rebut nombrosos guardons i premis, entre els quals tres Opus Klassik.

Recentment ha actuat com a Pamina (*Zauberflöte*, Mozart) al Théâtre des Champs Élysées, Gilda (*Rigoletto*, Verdi) al Theater de Basilea, Adele (*Die Fledermaus*, Strauss) a la Staatsoper de Viena, Fiorilla (*Il turco in Italia*, Rossini) a la Staatsoper d'Hamburg i Marie (*La fille du régiment*, Donizetti) a l'Opéra de Montecarlo. Regula Mühlemann ha cantat el paper d'Euridice (*Orfeo ed Euridice* de Gluck) sota la batuta de Thomas Hengelbrock, Marzelline (*Fidelio*, Beethoven) al Théâtre des Champs Élysées, Blonde (*Die Entführung aus dem Serail*, Mozart) al Teatro San Carlo de Nàpols, Serpette (*La finta giardiniera*, Mozart) a la Staatsoper de Berlín, Echo (*Ariadne auf Naxos*, Strauss) a La Scala de Milà i el 2020 va debutar a la Staatsoper de Viena amb *L'elisir d'amore* de Donizetti.

En concert ha cantat, entre d'altres, la *Gran Missa en Do menor* de Mozart, *Logbesang* de Felix Mendelssohn, *Simfonia núm. 9* de Beethoven i les *Simfonies núm. 4* i *núm. 8* de Mahler. Ha treballat amb directors de renom, com Franz Welser-Möst, Valery Gergiev, Nello Santi, Sir Simon Rattle, Daniel Harding, Andrés Orozco-Estrada, Pablo Heras-Casado, Ivor Bolton, Pinchas Steinberg i Gianandrea Noseda, i ha estat convidada a les sales de concerts més prestigioses d'Europa; a més, recentment ha debutat al Carnegie Hall de Nova York. També ha participat en festivals de gran reconeixement, com el Festival de Lucerna, Festival Omaggio a Palladio de Vicenza i Festival Yehudi Menuhin de Gstaad. L'estiu del 2021 va assumir el paper de Bellezza a l'òratori de Händel *Il trionfo del Tempo e del Disinganno* al costat de Cecilia Bartoli, amb gran èxit al Festival de Salzburg. Igualment, darrerament ha cantat com a solista al *Carmina Burana* amb l'Orchestre National de França al Théâtre des Champs Élysées i al *Requiem* de Brahms a Montecarlo.

Ha enregistrat cinc àlbums, amb el darrer dels quals, *Fairy tales* (2022), va rebre el seu tercer premi Opus Klassik.

Eva Zaïzick, contralt

© Victor Toussaint

Va destacar ben aviat per la bellesa i amplitud de la seva veu, d'una plenitud i flexibilitat que li permet cantar tant Monteverdi com Berlioz, Rossini o Bizet. El 2018 va ser nomenada *Révélation Lyrique* als premis *Victoires de la Musique Classique*, i segon premi del *Concurs Reina Elisabeth* i del *Concurs Voix Nouvelles*. Aquestes distincions van consolidar i catapultar de manera brillant i significativa una carrera ja considerable, en què ha col·laborat amb directors de primera línia en sales de concerts de renom, com William Christie, Vincent Dumestre, Hervé Niquet, Christophe Rousset, Philippe Herreweghe, Laurence Equilbey, Emmanuelle Haïm, René Jacobs, Cornelius Meister i Alain Altinoglu.

Ha cantat els papers de Carmen (*Carmen*, Bizet), Rosina (*Il barbiere di Siviglia*, Rossini), Sélysette (*Ariane et Barbe Bleue*, Dukas) i Olga (*Ievgueni Oneguïn*, Txaikovski) al Théâtre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Venus (*Idoménée*, Campra) a l'Opéra de Lilla i Staatsoper de Berlín, i Paulina (*La dama de piques*, Txaikovski) a les òperes de Niça i Toulon. Els seus compromisos més recents inclouen *Belshazzar* de Händel al Theater an der Wien, *Cavalleria rusticana* a la Festspielhaus de Baden-Baden, sota la batuta de Thomas Hengelbrock, així com els rols de La Sagesse i Lucinde (*Armide*, Lully) a les òperes de Dijon i Versalles i el paper de Proserpina (*L'Orfeo*, Monteverdi) a la Philharmonie de París i Berlín, al Gran Teatre de Liceu i Auditorio de Madrid. Va cantar les *Cançons populars* de Berio i una selecció dels *Kindertotenlieder* de Mahler amb la Mahler Chamber Orchestra i les *Vespres* de Monteverdi amb Pygmalion i el seu director, Raphaël Pichon. Eva Zaïcik també ha interpretat *Les nuits d'été* de Berlioz amb l'Aalborg Sinfonikorkester, la *Missa solemnis* de Beethoven amb Philippe Herreweghe i el Collegium Vocale de Gant i el *Requiem* de Mozart amb la Münchner Philharmoniker i Orchestre des Champs Élysées.

Manté una col·laboració especial amb Justin Taylor i Le Consort, amb els quals ha cantat nombrosos programes barrocs per tot Europa i hi ha enregistrat dos cedés per a Alpha Classics: *Venez, chère ombre* (2018) i *Royal Handel* (2021), tots dos guardonats amb un Choc de Classica i un Choix de France Musique. El 2022 va publicar el CD *Nisi Dominus*, amb *Le Poème Harmonique* i Vincent Dumestre. I el nou àlbum d'Eva Zaïcik, *Mayrig*, va aparèixer la primavera del 2023, dedicat a les cançons de bressol armènies de Komitas i Aprikian.

Julian Prégardien, tenor

© Chris Gonz

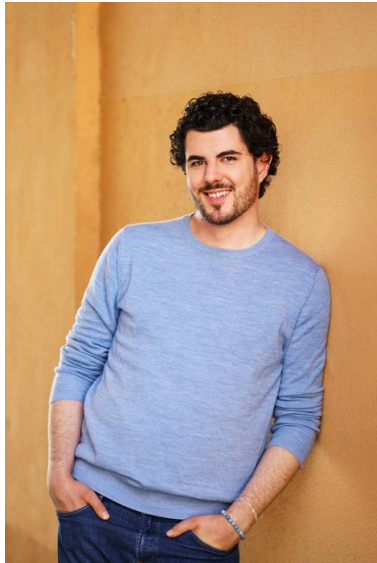
Nascut a Frankfurt, va rebre la formació musical inicial als cors de la catedral de Limburg. Havent acabat els estudis, va formar part del conjunt de l'Oper de Frankfurt, i després va actuar al Festival d'Ais de Provença, Staatsoper d'Hamburg i de Múnic, així com a l'Opéra Comique de París, Festival de Salzburg, Staatsoper de Berlín i a la Setmana Mozart de Salzburg. El maig del 2024 va cantar Tamino en una producció de *La flauta màgica* a Cleveland, dirigit per Franz Welser-Möst, i després una reposició de *Don Giovanni* al Festival de Salzburg i una nova producció de *La flauta màgica* de Mozart a la Staatsoper de Viena.

Ha actuat amb orquestres de prestigi, com la Cleveland Orchestra i Wiener Philharmoniker amb Franz Welser-Möst; Orquestra Filharmònica d'Oslo i Royal Concertgebouw d'Amsterdam amb Klaus Mäkelä; Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunk i Sir John Eliot Gardiner; Ensemble Pygmalion i Raphaël Pichon; La Cetra i Andrea Marcon, i Gewandhausorchester amb el Thomaskantor Andreas Reize.

Julian Prégardien se centra especialment a actuar en recitals i projectes de música de cambra. És el fundador i director artístic del festival Liedstadt, un gran projecte que portarà per tot el món de parla alemanya després de començar a Hamburg l'octubre del 2024 i presentant artistes en un ampli ventall de formats a partir del gènere del lied. A més de recitals per tot Europa, el 2024 va interpretar *Die schöne Müllerin* de Schubert amb Sir Andrés Schiff al Festival de Salzburg i al Wigmore Hall de Londres.

És professor de cant a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Múnic, membre de la Red Schumann i director artístic de l'Acadèmia Brentano d'Aschaffenburg.

Gabriel Rollinson, baix

© Alan Ovaska

És lloiat pel seu so “*fermament viril*” («Süddeutsche Zeitung») i una “*presència escènica imponent i atractiva*” («Opera News»). Nascut a East Sussex (Anglaterra), va estudiar a la Manhattan School of Music, a l’Acadèmia de Teatre August Everding-Universitat de Música de Múnic i a la Universitat de Música de Karlsruhe. Va ser membre de l’Opera Studio de l’Oper de Frankfurt i del de la Bayerische Staatsoper, com a becari de la New York Opera Foundation la temporada 2022-23. L’any 2021 va ingressar al Projecte Joves Cantants del Festival de Salzburg.

Ha estrenat nombroses obres, entre les quals el rol d'Arturo Cidre de *Caruso en Cuba* de Micha Hamel per a l'Òpera Nacional d'Holanda i el rol de Thron de *Vom Stern, der nicht leuchten konnte* d'Elisabeth Naske per al Festival de Salzburg. També ha estrenat el cicle de cançons *Seeking you* de Joseph Rubinstein. El seu repertori inclou personatges com ara Don Giovanni, Guglielmo, comte d'Almaviva, Arlequí, Billy Budd, Silvio i Schaunard. Ha actuat al Festival George Enescu de Bucarest, Festival del Llac Constança, Eppaner Liedsommer i amb BR Radio ha enregistrat diversos àlbums. Ha treballat amb els directors Vladimir Jurowski, Otto Tausk, Lothar Zagrosek, Ivan Repušić i Sebastian Weigle, i directors d'escena com ara Barbora Haráková, Johannes Erath i Olivier Tambosi. L'any 2019 Gabriel Rollinson va ser guardonat amb beques de l'Associació Wagner de Múnic i de l'Acadèmia de Lied Heidelberger Frühling, i el 2022 amb el Premi de la Cançó Polonesa de l'XI Concurs Internacional Stanisław Moniuszko.

L'estiu del 2022 va debutar al Festival de Bregenz com a Idreno d'*Armida* de Haydn. La temporada 2022-23, a més de les primeres aparicions a la Bayerische Staatsoper, va debutar a la Staatsoper de Berlín a *Thomas* de G. F. Haas. En col·laboració amb el pianista Hartmut Höll i SWR Radio-CPO Records, va registrar el seu primer àlbum, *Art song*, amb música de William Grant Still. Des de la temporada 2023-24 forma part del grup del Teatre Estatal de Magúncia, on ha actuat com a Moralès (*Carmen*, Bizet) i Hans Scholl (*Weißer Rose*, Zimmermann). Altres fets destacats inclouen Rascal (*Der Mond*, Orff) a la Bayerische Staatsoper, *Fantasia sobre nades* de V. Williams i *In terra pax* de Finzi amb l'Orquestra Filharmònica de la Ràdio dels Països Baixos, dirigida per Marcus Creed, a més de diversos recitals de *lieder* amb Hartmut Höll.

Balthasar Neumann Chor

© Mina Esfandiari

Una profunda passió per la música, una qualitat artística excepcional i una alegria irreprimible pel cant, això és el que representa el Balthasar Neumann Chor, fundat per Thomas Hengelbrock l'any 1991. El conjunt aconsegueix sorprendre una vegada i una altra amb les seves interpretacions plenes d'energia i en què crea moments màgics per al públic d'arreu. La mescla singular del pur i càlid so Balthasar Neumann commou i fascina per igual, la qual cosa converteix el cor en un cas únic.

Aquest so, juntament amb assaigs intensius i estudis en profunditat de les obres i els seus compositors generen l'altíssima qualitat del cor, qualificat per la revista «Gramophone» com *“un dels millors cors del món”*. Nombrosos premis, entre els quals destaquen diversos Echo Klassik i un Premi Gramophone, avalen el prestigi de la formació.

Sota la direcció de Thomas Hengelbrock, els cantants treballen en residències artístiques internacionals i ofereixen concerts en sales i festivals reconeguts. El cor col·labora amb la Balthasar Neumann Orchester i amb molts altres socis musicals, com la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, Gewandhausorchester de Leipzig, Tonhalle Orchester de Zúric, Simfònica NHK de Tòquio, Sinfonieorchester de Basilea, amb directors convidats entre els quals destaquen Pablo Heras-Casado, Ivor Bolton i Howard Arman. A més de les seves actuacions històricament informades amb obres com ara *Parsifal* de Wagner, *Elies* de Mendelssohn, *Missa solemnis* de Beethoven i la versió original de *Cavalleria rusticana* de Mascagni, el cor es dedica cada vegada més a composicions i obres contemporànies que traspassen gèneres.

Durant la pandèmia, el Balthasar Neumann Chor es va dedicar a facilitar projectes i donar veu a l'art i la cultura. Els cantants transmeten els seus coneixements i entusiasme per la música a generacions futures impartint classes magistrals, tallers i altres projectes pedagògics.

Balthasar Neumann Orchester

© Mina Esfandiari

Una profunda passió per la música, una qualitat artística excepcional i una alegria irreprimible a l'hora de tocar són només tres de les innombrables qualitats que distingeixen la Balthasar Neumann Orchester, fundada per Thomas Hengelbrock l'any 1995. Com una de les principals orquestres al món amb instruments originals, contínuament forja noves perspectives que convencen el públic i la crítica amb unes interpretacions plenes d'energia més enllà d'etiquetes i fronteres.

Aquest conjunt d'artistes europeus reuneix els millors artistes dels àmbits respectius per fer música plegats. Entenen les obres d'una manera integral i les consideren en el seu context històric i sociocultural per interpretar-les de la manera més autèntica possible. Diversos premis Echo Klassik i un Premi Gramophone testimonien el reconeixement internacional de l'orquestra des de la seva fundació. A més d'actuar sota la direcció de Thomas Hengelbrock, sovint juntament amb el Balthasar Neumann Chor, l'orquestra col·labora amb altres directors convidats de la categoria de Teodor Currentzis, Pablo Heras-Casado i Antonello Manacorda.

Produccions d'òpera i concerts han dut els músics a visitar Baden-Baden, París, Ais de Provença i Madrid, a les sales de concerts Dortmund i Viena, a l'Elbphilharmonie d'Hamburg, Théâtre des Champs Élysées de París, Palau de la Música Catalana i a festivals internacionals importants. La Balthasar Neumann Orchester s'ha llaurat un nom amb interpretacions històricament informades d'obres com *Orfeo ed Euridice* de Gluck, *La Creació* de Haydn i la versió original de *Cavalleria rusticana* de Mascagni, que va oferir per primera vegada al Festival de Tardor de Baden-Baden el 2022. Les composicions contemporànies i els projectes interdisciplinaris també formen part de l'ampli repertori de l'orquestra.

En el marc de diversos programes educatius, Thomas Hengelbrock i els seus músics transmeten un gran entusiasme i els seus coneixements musicals a les noves generacions, tot oferint habitualment concerts especials i tallers a escoles i institucions socials.

Thomas Hengelbrock, director

© Mina Esfandiari

És un artista plenament al servei de la música. És un talent excepcional en molts aspectes: com a violinista, director erudit i mitjancer musical, fa molts anys que inspira el públic internacional. L'examen aprofundit del text musical, del significat i del contingut de les obres que afronta constitueix l'eix de la seva tasca, tot travessant èpoques i gèneres, alhora que és la base de la seva carrera internacional.

Thomas Hengelbrock descobreix habitualment obres pràcticament oblidades o permet la revaloració del repertori estàndard. A més d'interpretacions històricament informades d'obres com *Elies* de Mendelssohn, *La Creació* de Haydn, *Missa solemnis* de Beethoven, *Parsifal* de Wagner amb instruments originals i *Cavalleria rusticana* de Mascagni en la versió original, des de fa més de vint-i-cinc anys ha protagonitzat, com a fundador i director artístic, grans èxits amb els seus conjunts Balthasar Neumann en festivals internacionals i en sales de concerts i d'òpera de prestigi.

El 2017 va dirigir el concert inaugural de l'Elbphilharmonie d'Hamburg. Mitjançant diversos programes impulsa el desenvolupament de joves músics i hi comparteix els seus amplis coneixements i experiència. Thomas Hengelbrock també és un col·laborador molt sol·licitat per les orquestres, com les filharmòniques de Viena i Múnic, Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, Orchestre de París, Orchestre National de França i Tonhalle Orchester de Zúric.

A més de la seva tasca com a director, Hengelbrock ha liderat nombroses produccions, com *Dido and Aeneas* de Purcell o *Don Giovanni* de Mozart, i treballa en projectes interdisciplinaris amb els actors Klaus Maria Brandauer, Johanna Wokalek i Graham Valentine. Així mateix, està especialment implicat a promoure l'accés a l'art i la cultura a la gent jove i a encomanar el seu interès per la música. Durant la pandèmia estava compromès amb la continuïtat de la cultura i la creació d'oportunitats per a músics *freelance* a Europa.

El 2016 va rebre el Premi de Música Herbert von Karajan, pels seus serveis a l'educació musical.

Palau de la Música Catalana

Freiburger Barockorchester & René Jacobs
/ Daniel Harding / Alice Sara Ott / Serena
Sáenz & Vespres d'Arnadí / Yulianna
Avdeeva / Trio Fortuny / Vox Luminis /
Philippe Jaroussky / Balthasar Neumann &
Thomas Hengelbrock / musicAeterna &
Teodor Currentzis / Escolania de Montserrat
/ Raquel García-Tomás / Diana Damrau
& Jonas Kaufmann / Philippe Herreweghe
/ Ensemble I Gemelli & González Toro /
Grigory Sokolov / Truls Mørk & Harvard
Gimse / Juan de la Rubia & Marco Mezquida
/ Frames Percussion

Entrades i abonaments a la carta
a partir de 4 concerts.

Formacions

Balthasar Neumann Chor

(Frank Markowitsch, director preparador del cor)

Sopranos

Annemei Blessing-Leyhausen, Alice Borciani, Ana-Marija Brkic, Kerstin Dietl, Karin Gyllenhammar, Heike Heilmann, Santa Karnite, Constanze Liebert, Jennie Lomm, Ella Marshall Smith, Chiyuki Okamura, Christine Süßmuth, Anna Terterjan, Aija Veismane

Contralts

Anne Bierwirth, Nanora Büttiker, Julie Comparini, Petra Ehrismann, Angela Froemer, Martina Gmeinder, Katharina Guglhör, Irina Makarova, Barbara Ostertag, Hanna Roos, Eva Summerer, Ute Weitkämper, Dorothee Wohlgemuth, Johanna Zachhuber

Tenors

Jonas Boy, Nils Giebelhausen, Nino Gmünder, Manuel König, Korbinian Krol, Tomáš Lajtkep, Clemens Liese, Bartek Lossy, Mirko Ludwig, Tobias Meyer, David Munderloh, Jakob Pilgram, Christian Rathgeber, Angelo Testori

Baixos

Andrey Akhmetov, Kiril Chobanov, Ralf Ernst, Friedemann Gottschlich, Johannes Hill, Christoph Hülsmann, Lorenz Kauffer, Friedemann Klos, Carsten Krüger, Michael Pannes, Felix Rathgeber, Tobias Schlierf, Raimonds Spogis, Hans Wijers

Balthasar Neumann Orchester

(Jakub Pryzbycień, assistent musical)

Violins I

Pablo Hernán Benedí, Boris Bachmann, Christiane Bruckmann-Hiller, Danielle Gonzalez Sanchez, Barbara Köbele, Astrid Leutwyler, Henriette Otto-Dierßen, Muhammedjan Sharipov, Sophie Williams, Verena Sommer, Anna Troxler

Violins II

Andrea Rognoni, Corinna Guthmann, Shongi Kim, Albana Laci, Svetlana Ramazanova, Maria Roca, Léna Ruisz, Verena Schoneweg, Henry Tong, Lalita Svete

Violes

Pablo de Pedro, Donata Böcking, Ana Dunne Sequí, Osvaldo Enríquez Castro, Sara Gómez, Oscar Holch, Marie Meseguer, Adrián Vázquez

Violoncelles

Christoph Dangel, Philipp Comploi, Rebecca Krieg, Lorenzo Meseguer, Elisa Siber, Luis Zorita

Contrabaixos

Diego Zecharies, Gabriele Basilico, Nicola dal Maso, Enrique Rodríguez Yebra

Flautes

Michael Schmidt-Casdorff, Ingo Nelken

Oboès

Christopher Palameta, Nahoko Kinoshita

Clarinets

Florian Schüle, Sebastian Kürzl

Fagots

Carles Cristóbal Ferran, Edurne Santos Arrastua, Alexandre Salles
(contra basson)

Trompa

Ulrich Hübner, Renske Wijma, Simon Poirier, Alessandro Denabian

Trompetes

Moritz Görg, Lukas Reiß

Trombons

Frank Szathmary-Filipitsch, Julian Huß, Patrick Flassig

Timpani

Mike Asche

Orgue

Seulki Bae

subratllat: concertino

Textos

Ludwig van Beethoven

Missa solemnis, en Re major, op. 123

Kyrie

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie eleison

*Senyor, tingueu pietat,
Crist, tingueu pietat
Senyor, tingueu pietat.*

Gloria

Gloria in excelsis Deo
Et in terra pax hominibus
bonae voluntatis.
Laudamus te,
benedicimus te,
adoramus te,
glorificamus te.

*Glòria a Déu a dalt del cel
i a la terra pau als homes
de bona voluntat.
Us lloem,
us beneïm,
us adorem,
us glorifiquem.*

Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam
tuam.
Domine Deus, Rex coelestis,
Deus Pater omnipotens,
Domine Fili unigenite,
Jesu Christe,
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius Patris.

*Us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent,
Senyor, Fill unigènit,
Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu,
Fill del Pare,*

Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem
nostram.
Qui sedes ad dextram Patris,
miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus,
tu solus Dominus,
tu solus altissimus, Jesu
Christe.
Cum Sancto Spiritu
in gloria Dei Patris,
Amen

*vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica,
vós que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.
Perquè vós sou l'únic Sant,
vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant,
en la glòria de Déu Pare.
Amén.*

Credo

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
factorem coeli et terrae,
visibilium omnium et
invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum
Christum,
Filium Dei unigenitum
et ex Patre natum ante omnia
saecula.

*Crec en un sol Déu,
Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses visibles i
invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill Unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els
segles.*

Deum de Deo, lumen de
lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum
consubstantialem Patri,
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines
et propter nostram salutem
descendit de coelis.
Et incarnatus est de Spiritu
Sancto
ex Maria virgine, et homo
factus est.

*Déu de Déu, Llum de Llum,
Déu veritable de Déu veritable,
engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del
Pare;
per ell tota cosa fou creada.
El qual per nosaltres, els homes,
i per la nostra salvació davallà
del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria, i es
féu home.*

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.
Et resurrexit tertia die
secundum scripturas,
et ascendit in coelum,
sedet ad dextram Dei Patris,
et iterum venturus est cum
gloria
judicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum
Dominum et vivificantem,
qui ex Patre Filioque procedit;
qui cum Patre et Filio simul
adoratur et conglorificatur;
qui locutus est per Prophetas.
Et unam sanctam catholicam
et apostolicam ecclesiam.
Confiteor unum baptisma in
remissionem peccatorum.
Et exspecto resurrectionem
mortuorum
et vitam venturi saeculi,
Amen.

*Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat;
patí i fou sepultat.
I ressuscità el tercer dia,
d'acord amb les Escriptures,
i se'n pujà al cel;
seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós
a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.*

*Crec en l'Esperit Sant, que és
Senyor i infon la vida,
que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill
és adorat i glorificat;
que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa,
catòlica i apostòlica.
Professo que hi ha un sol
baptisme per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels
morts,
i la vida del món venidor.
Amen*

Sanctus

Sanctus, sanctus, sanctus
Dominus
Deus Sabaoth
Pleni sunt coeli et terra gloria
eius.
Osanna in excelsis
Benedictus qui venit in
nomine Domini.
Osanna in excelsis

*Sant, sant, sant és el Senyor,
Déu dels exèrcits.
El cel i la terra són plens de la
seva glòria.
Hosanna a les altures.
Beneït el qui ve en nom del
Senyor.
Hosanna a les altures.*

Agnus Dei

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
dona nobis pacem.

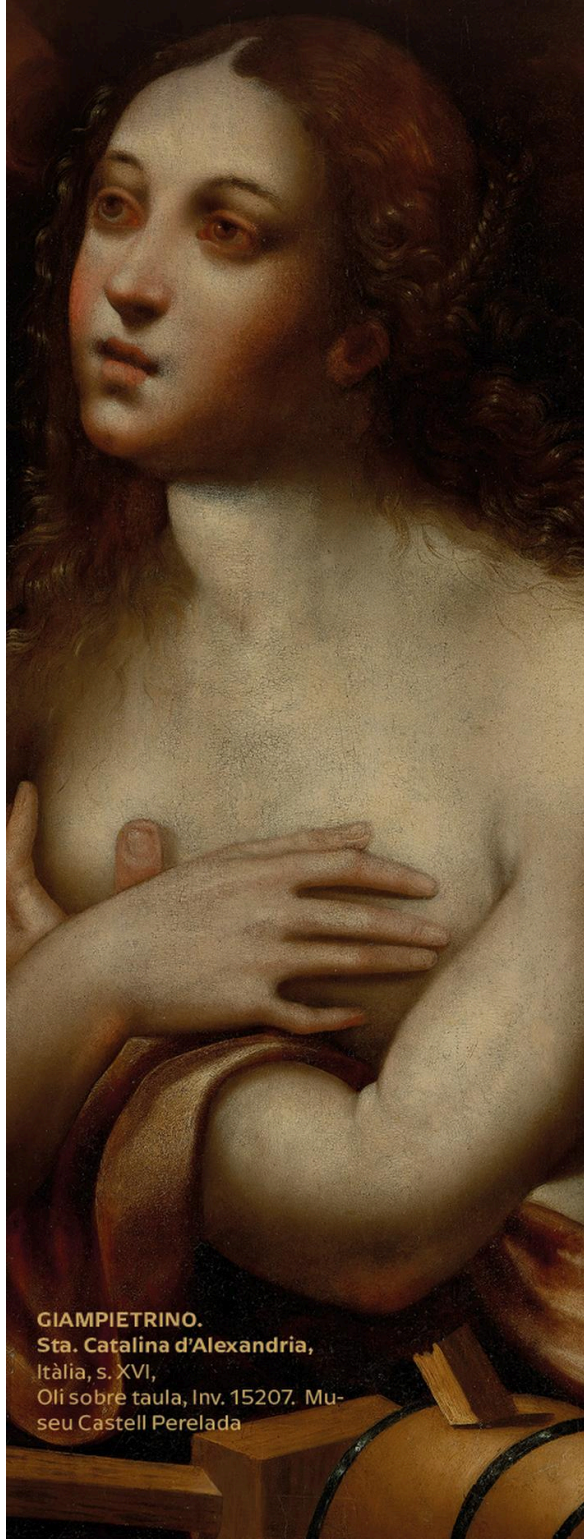
*Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Doneu-nos la pau*

FESTIVAL PERELADA

EDICIÓ PASQUA

2025

GIAMPIETRINO.
Sta. Catalina d'Alexandria,
Itàlia, s. XVI,
Oli sobre taula, Inv. 15207. Mu-
seu Castell Perelada

ESGLÉSIA DEL CARME

17 ABRIL, 20H · CONCERT INAUGURAL

HASSE ORATORI

SANCTUS PETRUS ET

SANCTA MARIA MAGDALENA

Valer SABADUS, Marie LYS, Rafael QUIRANT,
Maria ESPADA i Anna ALÀS I JOVÉ
VEUS – COR INFANTIL AMICS DE LA UNIÓ
VESPRES D'ARNADÍ

Dani ESPASA, direcció musical

18 ABRIL, 18H

BENJAMIN APPL CANTATES BACH I TELEMANN

VESPRES D'ARNADÍ

Dani ESPASA, direcció musical

18 ABRIL, 22.30H · ESTRENA ABSOLUTA

VIVANCOS RESPONSORIS DE SETMANA SANTA

LATVIAN RADIO CHOIR

Sigvards KLAVA, director

19 ABRIL, 18H

PABLO FERRÁNDEZ BEETHOVEN, BRAHMS

Luis DEL VALLE, piano

19 ABRIL, 22.30H

CANTORÍA BUXTEHUDE

MEMBRA JESU NOSTRI

Jorge LOSANA, direcció

20 ABRIL, 11.30H · CONCERT MATINÉE

SALVE REGINA SCARLATTI, LEO, HÄNDEL

Mélissa PETIT, Ann HALLENBERG

IL POMO D'ORO

Zefira VALOVA, violí i direcció musical

festivalperalada.com · T. 902 374 737

També et pot interessar...

Palau Bach

Dimecres, 09.04.2025 – 19 h

Sala de Concerts

—*Passió segons sant Mateu*

Elisabeth Breuer, *soprano*

Anna Lucia Richter, *mezzosoprano*

Patrick Grahl, *tenor (Evangelista)*

Thomas Hobbs, *tenor*

Matthew Brook, *baix (Jesus)*

Stephan Loges, *baix*

RIAS Kammerchor Berlin

Akademie für Alte Musik Berlin

Justin Doyle, *director*

J. S. Bach: *Passió segons sant Mateu, BWV 244*

Preus: de 18 a 95 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Engineers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

